

РЕШЕНИЕ

№ 2881

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1452** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град /ОДБХ/, към Българска агенция по безопасност на храните, срещу Решение от 09.12.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 11-ти състав, по НАХД № 15634/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 33 от 05.02.2021 г., издадено от Директора на ОДБХ - С. град, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], за извършено нарушение на чл. 10 от Закона за храните /ЗХ/ (ДВ, бр. 52 от 9.06.2020 г., в сила от 9.06.2020 г.), вр. с глава II, член 5, § 2, б. „е“ и „ж“ от Регламент (ЕО) 852/2004 г. на Европейския парламент и на съвета от 29.04.2004 г. относно хигиената на храните, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева, на основание чл. 131, ал. 2, вр. чл. 131, ал. 1, т. 4 от ЗХ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че процесното НП е законосъобразно и мотивирано, ясно и пълно е цитирана нарушената разпоредба, като е издадено при стриктно спазване на материалния закон и административнопроизводствените правила, съобразено е с

целта на закона и е издадено в предвидената от закона писмена форма, при спазване на всички реквизити на чл. 57, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН. Моли за отмяна на съдебното решение и потвърждаване на НП. Претендира разноски, включително и за адвокатско възнаграждение за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Б., която поддържа касационната жалба. Сочи, че от посоченото са последвали вредоносни последици, тъй като проверката е извършена по повод сигнал от родители на деца, консумиращи от детското заведение, че по програма снабдяване с мляко, е раздадено мляко с нарушени микробиологични и химични качества. Твърди, че самият нарушител писмено е разяснил, че при нарушението се касае за недоглеждане, тъй като при контрола не е отчетено, че е прекратено електрозахранването в петък вечерта и млякото, което е постъпило на девети, не е раздадено на ученици и е стояло събота, неделя и понеделник без нормалната хладилна верига, която да гарантира безопасността на запазване на храната, с оглед срока на годност. Представя списък на разноските с доказателства за реално плащане.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, се представлява от адв. П., който оспорва касационната жалба и моли да се остави в сила решението на първоинстанционния съд. Сочи, че при извършената проверка не е намерено количество кисело мляко, както и че няма доказателства да е установено развалено мляко. Единствено имало сведение, че на едно дете от 150 деца не му е харесало едно мляко. Твърди, че дружеството е наказано като бизнес оператор за разпространението на мляко при условие, че няма доказателства, че в момента на проверката е разпространявало въпросното мляко, за което е санкционирано.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна, в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отмени НП, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, които са от категорията на съществените и не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на административно-наказателното производство. На първо място решаващият състав е приел, че по-малко същественото от двете констатирани нарушения е препращането на атакуваното НП към констативните протоколи, като това препращане носи всички белези на ограничаване правото на защита на санкционираното дружество. На следващо място първостепенният съд е приел, че по-същественият порок на атакуваното НП касае липсата на посочване на дата (или период) на неизпълнение на процесното задължение към държавата.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Издаденото наказателно постановление не съдържа задължителният реквизит по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, а именно посочване на датата на извършване на нарушението.

Посоченото представлява съществено нарушение на процесуалните правила, които да водят до ограничаване или нарушаване на гарантираното от закона право на защита на нарушителя. Датата на осъществяване на деянието е от значение с оглед обстоятелствата дали са изтекли сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност. Императивната разпоредба на [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#) е установена като гаранция едновременно за законосъобразно упражняване на предоставената административнонаказателна власт от органа и за упражняване правото на защита на нарушителя.

Не се споделят доводите, че за датата на нарушението следва да се приеме датата на извършване на проверката, тъй като обсъжданият реквизит на наказателното постановление следва да е посочен изрично, а не да се тълкува и още по – малко да се предполага, че е датата на извършване на проверката.

Следва да се има предвид, че според административнонаказващият орган посоченото нарушение се изразява в неизпълнение на програмата „Съхранение на храни“ по отношение процедурата за наблюдение и контрол на температурата, като не са документирани предприетите коригиращи действия – три пъти дневно се отчитат и вписват измерените стойности, отговорното лице в началото на всяка работна смяна проверява работата на хладилните съоръжения. В наказателното постановление е посочено, че в дневника за мониторинг на хладилните съоръжения е вписано едно отчитане на температурата, т. е. не е посочено за коя дата се отнася. Не става ясно дали лисата на съответното вписване в дневника се отнася за датата на извършване на проверката или за предходен момент. Не става ясно, а и не се твърди, че се касае за бездействие, осъществявано до датата на проверката. Още повече, че фактическият състав на посоченото нарушение може да се осъществи в края на съответния работен ден, а по делото няма данни проверката да е извършена в края на работния ден.

Липсата на дата на изпълнителното деяние е винаги процесуално нарушение, водещо до отмяна на наказателното постановление, поради което касационният състав споделя извода на въззивния съд. По изложените съображения решението на СРС следва да се остави в сила.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.12.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, по НАХД № 15634/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.